

เอดส์และการใช้ถุงยางอนามัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปรีชา มณฑานติกุล

เอดส์เกิดจากเชื้อ อีวีหรือไวรัสเอชไอวีหรือไวรัสเอดส์ที่ติดต่อหลักทางเพศสัมพันธ์และไม่สามารถรักษาให้หายได้ ผู้ป่วยที่ติดเชื้อ อีวี ในระยะแรกจะไม่มีอาการผิดปกติ ดังนั้นจึงไม่สามารถบอกได้ว่าผู้ใดติดเชื้อ อีวีเอดส์จากรูปร่างภายนอก คนที่ดูปกติก็อาจมีเชื้อ อีวีเอดส์อยู่ในร่างกายได้จึงจำเป็นต้องอาศัยการตรวจเลือด จึงจะทราบผลได้แน่นอน รายงานทั่วโลกพบว่ามีผู้ป่วยติดเชื้อ อีวีเอดส์มากกว่า 30 ล้านคน ในประเทศไทยมีผู้ติดเชื้อ อีวีเอดส์แล้วมากกว่า 8 แสนคน และมีผู้เสียชีวิตไปแล้วเกือบ 1 แสนคน ในแต่ละวันมีผู้ติดเชื้อ อีวีเอดส์เพิ่มวันละประมาณ 15-20 คน ดังนั้น การมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่ไม่ทราบผลการตรวจเลือดจึงมีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อ อีวีเอดส์ได้ การป้องกันที่ดีที่สุด คือ การไม่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ไม่ทราบผลตรวจเลือด เนื่องจากดังที่กล่าวแล้ว ไม่สามารถบอกได้ว่าผู้ใดติดเชื้อ อีวีเอดส์ได้บ้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กสมิเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เช่น การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน หากผิดพลาดเป็นเอดส์แล้ว จะไม่มีวันรักษาให้หายได้ จำเป็นต้องกินยาติดเชื้อ อีวีเอดส์นี้ ไปตลอดชีวิตหากไม่สามารถหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ได้ควรใช้ถุงยางอนามัย เนื่องจากถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการติดเชื้อ อีวีเอดส์ได้ แต่ต้องใช้อย่างถูกวิธี ข้อสำคัญ คือ ไม่ควรตีมสุราหรือของมีเมาหรือใช้ยาเสพติด เนื่องจากสิ่งเหล่านี้ จะทำให้ผู้ใช้มีสติสัมปชัญญะลดลง ทำให้มีโอกาสที่จะมีเพศสัมพันธ์ได้โดยเฉพาะเพศสัมพันธ์ที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัย ถุงยางอนามัยปกติจะไม่แตกระหว่างการใช้เพศสัมพันธ์ ยกเว้น ไม่บีบปลายถุงยางอนามัยเพื่อไล่อากาศออกก่อนสวม, ถุงยางอนามัยหมดอายุ, เก็บถุงยางอนามัยไม่ถูกวิธี เช่น โดนความร้อน (ตากแดดหรือเก็บไว้ในรถ) เกิดรอยพับ (เก็บไว้ในกระเป๋าตังค์), การใช้สารหล่อลื่นประเภทน้ำมัน เช่น โลชั่น แวกส์ วาสลีน สารเหล่านี้ ทำให้ยางอ่อนนุ่มฉีกขาดง่ายการใช้ปากฉีกของถุงยาง เพราะฟันอาจพลาดไปกัดถูกถุงยางฉีกขาดได้ และการใช้ถุงยางอนามัยขนาดไม่เหมาะสมกับขนาดอวัยวะเพศของตน

คาถาป้องกันเอดส์ “3 ไม่” คือ

1. ไม่ ส่ำสอน มีเพศสัมพันธ์เมื่อพร้อม
2. ไม่ หลายใจ มีเพศสัมพันธ์กับสามีหรือภรรยาตนเท่านั้น
3. ไม่ ประมาท ที่จะใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์

ถ้าทำไม่ได้ → “ไม่รอด”